

Vores møde med historien

Ikke korrekturlæst

af Dennis Speed (EIRNS) – 12. februar 2025

Hvad enten vi kan lide det eller ej, står verden i dag over for en situation, der er lige så moralsk utvetydig i Gazas tilfælde som hændelsen med *MS St. Louis* i maj 1939 før Anden Verdenskrig . Over 900 jødiske flygtninge fra Nazityskland, som var passagerer på det dødsdømte skib, søgte asyl og beskyttelse i Cuba, USA og Canada, men fik afslag. De blev tvunget til at vende tilbage til Europa. Selv om nogle fandt tilflugt i Belgien, Frankrig osv., blev omkring en fjerdedel af de ombordværende senere dræbt i koncentrationslejrene. Det blev kaldt »de fordømtes rejse« – men hvem fordømte dem? Og hvad var deres forbrydelse? Hvorfor blev deres liv ikke reddet?

Nu, hvor tragedien udfolder sig for tusindvis af palæstinensere, hvoraf mindst halvdelen er børn, der er født efter 2007, da Hamas militært satte Den Palæstinensiske Myndighed fra magten, er de fordømte, og de er børn af de fordømte, af de fordømte 2 millioner, som nu alle blot omtales som »Hamas«. »Født ind i fordømmelse«, disse børn og andre er »forudbestemt« til at lide og dø, synes verden at sige hver dag, fordi de blev født på det forkerte tidspunkt og det forkerte sted. Siden våbenhvilen blev erklæret, er mindst seks palæstinensere blevet dræbt hver dag, og mange flere er blevet såret eller på anden måde kommet til skade. »Det er selvfølgelig ikke noget personligt; det er bare din skæbne.«

Mens verden taler, og regeringerne skændes, er hundredvis af palæstinensere dømt til at dø på grund af mangel på medicin, mad og vand. På lørdag den 15. februar kan krigen begynde igen, og flere tusinde vil dø, »indtil Hamas er udslettet.« Der gives grunde, der gives skyld, men hvem tager ansvaret for

at redde befolkningens liv?

Ukrainerne stiller det samme spørgsmål om den håbløse krig, de blev ført ind i. De fik at vide, at årsagen var frihed. Mener du det? »Faktum er, at det ukrainske militær sælger en stor procentdel, op til halvdelen af de våben, vi sender til dem, halvdelen!« hævder journalisten Tucker Carlson i et netop offentliggjort interview med den pensionerede oberst Daniel Davis. »Og jeg gætter ikke på det her. Jeg ved det med sikkerhed ... det er ikke spekulationer. Og de sælger det, og meget af det ender hos narkokartellerne ved vores grænse. Så det er en forbrydelse ... vores efterretningstjenester er fuldt ud klar over det. Fortæller du mig, at de ikke tjener på det? Selvfølgelig gør de det. Tror du ikke, at CIA tjener på det? Jo, det gør de. Jeg kan ikke bevise det, men jeg tror det. ... Vi sender disse våben til Ukraine, milliarder, hundredvis af milliarder dollars, og de bliver stjålet og solgt til vores egentlige fjender.« Det er kun en del af den grimme sandhed om NATO-krigen mod Rusland, som kaldes »Rusland-Ukraine-konflikten«.

Trumps særlige udsending Steven Witkoff ankom til Moskva den 11. februar. Det siges, at emnet for besøget var forhandlinger om at frigive to russiske statsborgere, som holdes som gidsler af Hamas, men der er helt sikkert også andre emner til diskussion. »Signaler, hvor vigtige de end er, kan svinge, og i praksis ser vi ingen ændringer i den kurs, Washington har fulgt på det seneste,« sagde viceudenrigsminister Sergey Ryabkov til journalister den 10. februar. »Brugen af ultimatummer, manipulation og forsøg på at overbevise os om, at vi vil få en stor tjeneste til gengæld for at gå med til urimelige krav – alt dette vil ikke lykkes i forholdet til og samtalerne med Rusland.«

Prins Turki Al-Faisal, 80-årigt barnebarn af Saudi-Arabiens grundlægger, kong Abdulaziz Al Saud, var i går hovedtaler på et online-forum afholdt af National Council on U.S.-Arab Relations, som fejrede 80 års dialog. Han mindede verden om

den samtale, som hans bedstefar havde med præsident Franklin Delano Roosevelt, da denne præsident vendte tilbage fra Jalta den 14. februar 1945. Det følgende er et uddrag af det officielle referat af mødet, »Memorandum of Conversation Between the King of Saudi Arabia (Abdul Aziz Al Saud) and President Roosevelt, February 14, 1945, Aboard the *USS Quincy*:

»... Præsidenten talte om sin store interesse for landbrug og sagde, at han selv var landmand. Han understregede behovet for at udvikle vandressourcerne, for at øge den dyrkede jord samt for at dreje de hjul, der udfører landets arbejde. Han udtrykte særlig interesse for kunstvanding, træplantning og vandkraft, som han håbede ville blive udviklet efter krigen i mange lande, herunder de arabiske lande... [Han mindede Hans Majestæt om, at en forøgelse af den dyrkede jord ville mindske ørkenen og give levebrød til en større arabisk befolkning.«

Man kan endda i disse begrænsede uddrag se, hvordan Franklin Roosevelts sind arbejdede på at finde en løsning og forstod, at det var vand, ikke krig, der ville være vejen til en holdbar løsning. Senere ville det være FDR's general fra Anden Verdenskrig, Dwight Eisenhower, som i 1967 ville foreslå opførelsen af tre afsaltningsanlæg med to formål, kaldet »atomafsaltningsanlæg«, et i Jordan, et i Israel og et i Egypten, som spiren til en løsning, baseret på hans præsidentielle »Atomer for fred«-politik fra 1950'erne, der med hans ord skulle »fremme freden i et dybt uroligt område af verden gennem et nyt samarbejde mellem nationer«. Hvad ville der ske, hvis USA i stedet for at »eje Gaza« inviterede Kina, Rusland og andre nationer til at arbejde i »et nyt samarbejde mellem nationer« der? »Vi kunne få en Marshall-plan. Vi kan genopbygge regionen uden at fordrive palæstinenserne. Det er noget, (Trump) bør overveje fremadrettet,« sagde prins Turki Al-Faisal.

Udkastet til principper for et sådant samarbejde var allerede skrevet af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, »Ti principper for en ny international sikkerheds-

og udviklingsarkitektur.« I de følgende uger vil Schiller Instituttet afholde, ikke en konference, men et system af konferencer, for at katalysere de kreative tankeprocesser, der er nødvendige for at tvinge menneskeheden over sit nuværende niveau af »St. Louis-lignende« moralsk lammelse, som i tilfældet med Palæstina, ind på scenen for den ægte menneskelige historie, som præsident John F. Kennedy talte til på American University, 10. juni 1963:

»Alt for mange af os tror, at (fred) er umulig. Alt for mange tror, at det er uvirkeligt. Men det er en farlig, defaitistisk tro. Den fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dødsdømt – at vi er grebet af kræfter, vi ikke kan kontrollere.

Vi behøver ikke at acceptere det synspunkt. Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker.«

Billede: Franklin D. Roosevelt with King Ibn Saud aboard USS Quincy (CA-71), 14 February 1945 (USA-C-545) fra Picryl.